

Ontrouw en een middelaar

Opdracht van de vorige week

Denk terug aan een moment waarop je op God moest wachten en beschrijf hoe dat voelde, wat het deed met je geloof en hoe je daar rust in vond. Schrijf vervolgens een brief aan God over die ervaring en bespreek in een klein groepje waarom wachten moeilijk kan zijn en wat ons helpt vertrouwen te houden.

Lees samen

Exodus 32

Ijsbrekervraag

Wat is het langste waar jij ooit op hebt moeten wachten, en bleef je rustig of werd je gek?

Inspiratie

‘Wacht op de HEER, wees dapper en vastberaden, ja, wacht op de HEER.’¹

Behandel de tekst

Ken je dat gevoel? Je wacht op een berichtje, op nieuws, op antwoord van God... en het blijft stil. Precies daar begint Exodus 32. Het volk wacht op Mozes, die op de berg is, en het duurt maar en duurt maar. Onrust + ongeduld = gevaarlijk. Ze zeggen tegen Aäron: ‘Maak daarom een god voor ons!’ (vers 1). In één nacht gaat het mis: sieraden worden gesmolten, er komt een gouden kalf, een altaar, een feest ‘voor de HEER’, maar het is afgoderij.

Het volk wil iets wat je kunt zien en vasthouden. Een zichtbaar beeld voelt veiliger dan een onzichtbare God die vraagt om vertrouwen. Let op: Aäron zegt dat het feest ‘voor de HEER’ is maar ondertussen buigt iedereen voor een beeld. Dat klopt niet. Ze proberen de aanbidding van God te mengen met iets anders — en dat werkt niet. Ook wij proberen soms Jezus te combineren met dingen als likes, succes of relaties. Paulus waarschuwt daar later ook voor. Hij zei: ‘We moeten dus geen afgoden vereren, zoals sommige Israëlieten deden.’²

Aäron doet wat de mensen willen. En als Mozes hem later aanspreekt, zegt hij: ‘Ik heb het goud in het vuur gegooit, en toen werd het die stier’ (vers 24). Alsof zonde zomaar gebeurt. Maar Mozes doet wat nodig is: hij gooit de stenen platen kapot (een symbool dat het verbond door het volk is gebroken), vermaalt het beeld, strooit de as uit over het water en laat het volk daarvan drinken (verzen 15–20). Wat leer je hier? Je karakter blijkt pas echt als de druk toeneemt. God roept jou niet om mee te gaan met de massa, maar eerlijk te zijn en verantwoordelijkheid te nemen. God zegt dat het volk ongehoorzaam is en wil hen vernietigen (vers 9). Maar Mozes vraagt God om het niet te doen. Hij herinnert Hem aan zijn belofte aan Abraham en de uittocht uit Egypte. Dan verandert God van plan. Toch komt er straf: ongeveer drieduizend mensen sterven en God zegt dat Hij de schuldigen niet vergeet. God is rechtvaardig en vol van liefde. Beide kanten horen bij Hem.

Mozes gaat terug naar God en bidt: ‘Vergeef hen... En als u dat niet wilt, wilt u mij dan straffen in plaats van hen?’ (vers 32). Maar God zegt: ‘Alleen de mensen die iets verkeerd gedaan hebben, zal ik straffen’ (vers 33). Mozes kan het volk niet redden met zijn eigen leven. Maar dit wijst vooruit naar iemand die dat wél kan:

¹ Psalm 27:14; NBV21

² 1 Kor. 10:7; BGT

Jezus. Hij droeg onze straf.³ Jezus is de enige echte Middelaar. 'Daarom kan hij mensen die via hem bij God komen, voor altijd redden. Want Jezus laat ons niet in de steek.'⁴ Hij is de brug tussen God en mensen.⁵ Waar Mozes moest stoppen, ging Jezus door tot aan het kruis.

Hoe voorkom jij jouw eigen 'gouden kalf'? Vier tips:

Wees eerlijk. Zeg niet: 'Het gebeurde gewoon' zoals Aäron. Vraag jezelf af: wat trekt mij weg van God? Is het mijn telefoon, mijn angst, mijn verlangen naar aandacht? Bid erover.

Wacht actief. Wachten is niet niks doen. Lees de Bijbel, bid, zoek contact met andere gelovigen. Wachtend aanbidden is beter dan eindeloos scrollen.

Kies duidelijk. Mozes roept: 'Iedereen die voor de Heer is, moet hier komen' (vers 26). Maak vandaag een keuze. In je vriendschappen, je schermtijd, je relatie: wie volg je echt?

Ga naar Jezus. Je hoeft het niet zelf op te lossen. Kom met je fouten bij Hem. Hij vergeeft en geeft je een nieuw hart.⁶

Wees geen Aäron die doet wat anderen willen. Wees een Mozes: iemand die bidt voor zijn vrienden én grenzen stelt. Echte liefde zegt niet: 'Doe maar wat je wil', maar: 'Kom terug naar God.'

Exodus 32 laat zien hoe snel we een eigen beeld kunnen maken als het wachten ons te lang duurt. Maar het laat ook zien dat God luistert naar wie voor anderen bidt. Vandaag roept God jou: laat het 'kalf' los, kies voor Hem en ga naar de echte Middelaar. Dan wordt jouw wachten geen afleiding, maar een stap naar diepere trouw.

Gespreksvragen

- Als jij moet wachten op God (zoals Israël op Mozes in Exodus 32:1-6), waar vlucht je dan naartoe? Naar een app, een persoon, iets wat je 'in controle' laat voelen? Wat is jouw 'gouden kalf'?
- Aäron gaf toe aan groepsdruk (Ex. 32:2-5, 21-24). Wanneer heb jij 'ja' gezegd, terwijl je eigenlijk 'nee' wilde zeggen? Wat had je op dat moment anders kunnen doen?
- Aäron zei letterlijk: 'Ik gooide het goud in het vuur en er kwam een stier uit' Welke smoesjes gebruik jij soms om je gedrag goed te praten? En hoe kun je deze week verantwoordelijkheid nemen in plaats van jezelf te verdedigen?
- Mozes bad voor het volk.
Voor wie kun jij deze week bidden en misschien een stap zetten richting herstel?
Stuur een appje, begin een gesprek of nodig iemand uit.

Opdracht

Mozes stelde God een diepe, persoonlijke vraag: '*Laat mij toch zien wie u bent!*'⁷ Stel je voor dat jij ook één vraag aan God mag stellen over wie Hij is...wat zou je Hem vragen?

Maak jouw vraag aan God zichtbaar op een creatieve manier.

³ Jesaja 53:5-6; 2 Korintiërs. 5:21

⁴ Hebr. 7:25; BGT

⁵ 1 Tim. 2:5

⁶ 1 Joh. 1:9; Ezech. 36:26; NBV21

⁷ Exodus 33:18; BGT

Denk aan:

- Een tekening
- Een brief of kaart
- Een kort gedicht,

Vraag jezelf ook af:

- Waarom wil ik juist dit van God weten?
- Wat zegt mijn vraag over mijn relatie met Hem?
- Wat hoop ik dat Hij me laat zien?